

Ulla Nilsson
Skoghall
UllaBNilsson@outlook.com
Patient

1. Kort personligt budskap till socialstyrelsen, riksdag och regering (max 190 tecken inkl. blanksteg)?

Rätt och snabbare utredning och diagnostik skulle spara både personligt lidande och vara samhällsekonomiskt fördelaktigt.

2. Hur fungerar vården i samband med diagnos och behandling för dig idag?

Jag har efter drygt 4 år ännu inte fått rätt diagnos av svensk läkare. Ingen specificering var skadorna sitter. Behandling fungerar pga att jag tursamt själv hittade en mycket kunnig privat fysioterapeut med vidareutbildning inom ortopedi. Utan den behandlingen hade jag inte orkat leva vidare med de oerhörda smärtor jag hade. Behandling pågår fortfarande. Det är min livlina.

3. Är det några speciella problem som du vill framhålla?

Vården behöver kunskap om och införskaffa DMX röntgen och upright fMRI. Idag måste nackskadade själva betala för rätt typ av röntgenmetod utomlands. Svenska läkare har dock ignorerat mitt utländska läkarutlåtande.

4. Förbättringsförslag, framtida utmaningar, hur kan vårdprocesser, system, verktyg, organisation etc. förbättras?

Varje landsting borde ha ett specialteam för nack-,rygg-, hjärnskador, dit patienter får komma direkt efter skada. Med rätt typ av röntgen, för rätt utredning och diagnosticering. Individuell plan för rehabilitering utformad av dessa specialister. Endast fysioterapeuter med lång och kvalificerad vidareutbildning får ingå i teamet. Neuropsykolog ska vara en självklarhet att det ingår vid nack-huvudtrauma.

5. Skulle ett nationellt kunskapscentrum där aktuell vetenskap och beprövad erfarenhet om svåra kroniska besvär efter nack-, rygg- och hjärnskador samlas kunna hjälpa dig?

Absolut. Ett sådant centrum bör även hålla i fortbildning för vårdpersonal och polis.

6. Något övrigt som du önskar nämna?

Polis som är först på plats vid trafikolycka behöver öka sin kunskap om nack-rygg-hjärnskada och medvetslöshet. De behöver ställa de rätta frågorna på plats för att bedöma traumat och behov av ambulans. Även personal på akutmottagning behöver större kunskap om detta. Tex tog det lång tid för mig att förstå att jag varit medvetslös. Jag hade dock förklarat att det kändes som om en tryckvåg skjutit upp genom huvudet. Det strålade ut i armarna och benen. Jag var även så omtöcknad att jag inte kunde tänka klart. Jag förstod helt enkelt inte att jag inte förstod vad som hänt. Jag mindes ju ingenting från strax före olyckan. Efter provtagning på akuten lämnades jag på en brits ensam. Jag hade så ont i nacken att jag inte kunde lyfta huvudet och ta mig upp själv. Låg där tills en förvånad sköterska undrade varför jag låg kvar där. Till röntgen fick jag gå i stället för rullstol. Medföljande sköterska gick före så snabbt att hon försvann i korridoren och jag fick luta mig mot väggen för att sakta ta mig fram. Smärtan i huvudet och nacken var obeskrivlig. Efter röntgen lämnades jag ensam igen. Jag hittade inte tillbaka. Stor smärta i huvudet och förvirringskänsla. Sjönk ner på en stol i en korridor och hoppades att någon skulle se mig och hjälpa mig tillbaks till väntande läkarbesök på akuten. Det var en mardröm. Men det skulle bli värre. Första veckan kunde jag inte ligga ner. Jag satt uppallad med kuddar i sängen. Kunde knappt svälja pga smärta i nacke hals och svalg. Så satt jag och sov nästan dygnet runt. Kunde inte hålla mig vaken. Besökte vårdcentral för fortsatt sjukskrivning. Fick träffa en utländsk AT-läkare som knappt förstod vad jag sa. Han sjukskrev mig inte utan sa; -Det är bara bra att arbeta. Ta pauser. Det här går över. Jag grät av smärta varje dag. Orkade inte jobba hela dagar. Åkte hem. Sov. Försökte göra det administrativa av jobbet hemifrån. Smärtan var så stor i huvudet att jag inte kunde äta knäckebröd – ljudet var smärtande. Om någon bläddrade i en tidning gjorde ljudet så ont att jag skrek rakt ut. Jag kunde inte använda eltandborste. Vibrationerna gjorde ont i hela nacken och huvudet. Det blev ytterligare två läkarbesök till samma AT-läkare innan jag slutligen fick en annan läkare som förstod hur dålig jag var. Då pyste det fram vätska som svullnade under mina ögon och jag höll på att svimma ibland. Jag orkade igenom det här tack vare min kunskap i idrottspsykologi och mental träning. Jag tog 15 min i taget. Kvart efter kvart tills jag orkat igenom en hel dag. Sedan börja om . Nästa dag. Och nästa....
